

[Arbejdsministeren]

arbejdsmarkedets parter og ministeriets repræsentanter alle var enige om var regelforenklinger. Dette var noget, der drejede sig om fejludbetalinger og ikke andet end det. Det har været mit hovedkriterium, og det har været baggrunden for det lovforslag, som er blevet udarbejdet.

Jeg tror også, det har været vigtigt, at jeg har koncentreret mig om de ting, der var enighed om, for dermed tror jeg jeg har øget sandsynligheden for, at vi netop kan få det flertal, som det nu ser ud til at vi kan få.

Jeg vil godt kommentere et par af de ting, som er blevet kaldt knaster i forbindelse med lovforslaget.

Hr. Kaj Poulsen var inde på spørgsmålet om en pålagt arbejdsgiverdokumentation, og her ligger det altså sådan, at der sidste sommer, i forlængelse af debatten sidst i maj, blev nedsat et underudvalg under Bonnerupudvalget, som netop beskæftigede sig med denne problemkreds. I dette udvalg, hvor altså også arbejdsmarkedets parter var repræsenteret, var der enighed om ikke at etablere en tvungen ordning. Man foreslog en anden ordning, man udarbejdede et udkast til bekendtgørelse og dette udkast til bekendtgørelse blev uden ændringer af min forgænger udsendt som arbejdsministeriets bekendtgørelse af 18. december 1985.

Jeg har en lille fornemmelse af, at folketingets arbejdsmarkedsudvalg måske ikke er blevet gjort bekendt med resultatet af arbejdet i underudvalget, og hvis det er en korrekt fornemmelse, oversender jeg meget gerne rapporten, hvori denne problemkreds er blevet diskuteret. Det er netop sådan, at i forlængelse af den nye bekendtgørelse er nogle af de forslag, som jeg nu kan gennemføre administrativt i sommerperioden, forenklinger på netop dette område, med udgangspunkt i den bemyndigelsesbeføjelse, som blev indføjet i lovgivningen i maj måned sidste år. Men jeg vil meget gerne have, at arbejdsmarkedsudvalget er med på, hvad det er, der sker, og derfor vil jeg sørge for, at redegørelsen bliver sendt over til udvalget – jeg skal nok lade være med at afvente et udvalgs spørgsmål – så hurtigt som muligt på grund af de korte tidsfrister, vi har.

Så rejste hr. Estrup spørgsmålet om de handicappede, og det er korrekt vurderet, at arbejdsministeren var opmærksom på, at det, der blev sagt i folketingssalen ved behandlin-

gen af VS' beslutningsforslag, ikke var udmøntet i dette lovforslag. Det er der to grunde til. Den ene grund har jeg lige nævnt, nemlig at jeg kun har lagt de forslag, der var fuldkommen enighed om i udvalget, frem. Den anden grund er, at Svend Jensen-rapporten endnu ikke foreligger; derfor har jeg ikke begge rapporter i hænderne, og derfor har jeg altså heller ikke afsluttet overvejelserne.

Men jeg vil meget gerne love, at jeg er meget positiv på dette område. Jeg håber ikke, at en eventuel diskussion på dette område vil betyde, at vi udsætter færdigbehandlingen af lovforslaget. Jeg vil være meget villig til at overveje, om det er muligt her og nu at komme med de nødvendige ændringsforslag, hvis der er bredt flertal for det, og jeg vil også være villig til at overveje, om det er mere hensigtsmæssigt, at man i en betænkning ved et flertal kommer med et pålæg til arbejdsministeren om, at næste gang der skal ske rettelser, kommer det med. Selv om jeg har det samme fromme ønske som fru Lilli Gyldenkilde, at vi begrænser antallet af ændringer, må vi jo se i øjnene, at der kommer nogle flere, og vi kunne så bebude, at vi næste gang kunne tage den rettelse med. Jeg har samme positive holdning til problemkredsen i dag, som jeg havde, da vi diskuterede VS' beslutningsforslag. Jeg tror, det er en knast, som vi på en eller anden måde kan få ryddet af vejen i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

For så vidt angår diskussionen mellem fru Lilli Gyldenkilde og hr. Kaj Poulsen om de ændrede optagelsesbetingelser vil jeg lade den diskussion stå for sig selv. Jeg er selvsagt i substansen enig med hr. Kaj Poulsen i, at der er tale om regelforenklinger. Jeg håber, at denne lille diskrepans omkring SFs holdning til forslagene ikke betyder, at SF vil modsætte sig lovforslagene.

Det er mit håb, at et meget bredt flertal i folketinget i enighed kan gennemføre disse forenklinger, for jeg mener faktisk – og det skal være mit svar til fru Elisabeth Bruun Olesen – at det drejer sig om administrative forenklinger for A-kassemedlemmerne, for A-kasseadministratorerne og for erhvervslivet. Det drejer sig ikke om storpolitik.

Fru Elisabeth Bruun Olesens ordførertale kendte jeg jo fra Aktuelt, og jeg kan i mit svar henvise til det udmærkede svar, som hr.